

Arrest

nr. 58 154 van 21 maart 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaarde op 27 januari 2008 het Rijk te zijn binnengekomen, diende op 29 januari 2008 een asielverzoek in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 augustus 2008, in antwoord op het ingediende asielverzoek, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nummer 19 721 van 28 november 2008 weigerde de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen dit arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State.

1.4. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 8 december 2008 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.5. Bij beschikking nummer 3826 van 13 januari 2009 verklaarde de Raad van State het ingestelde cassatieberoep niet toelaatbaar.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 22 december 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard wordt en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, die verzoeker op 30 december 2010 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08/12/2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(S., A.) (...)

Nationaliteit: Servië

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Uit het medisch advies van de controlearts blijkt het volgende:

Uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 21-jarige man in april 2008 een ingreep onderging. We beschikken niet over enige aanvullende medische verslagen in dit verband, uit het betreffende medisch attest blijkt ook niet dat hiervoor bijkomende medische behandeling/opvolging noodzakelijk was, bezig was en/of voorzien werd; ook nadien werden door de betrokkene trouwens geen aanvullende medische gegevens ter beschikking gesteld waaruit dit zou blijken. Op basis van de beschikbare medische gegevens blijkt alleszins niet dat het hier een actuele ernstige en/of levensbedreigende aandoening met actuele, noodzakelijke behandeling betreft.

De betrokkene vertoonde daarnaast ook andere medische klachten. Uit de beschikbare medische gegevens blijkt niet dat de betrokkene een medicamenteuze behandeling kreeg, noch dat hij in dit verband bij een specialist consulteerde en/of dat gespecialiseerde behandeling/opvolging noodzakelijk is; ook nadien werden door de betrokkene geen aanvullende gegevens ter beschikking gesteld waaruit dit zou blijken.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Servië :

Verwijzend naar de informatie dd. 3/12/2010, bekomen via

<http://www.ordinacua.net/index.php?lang=eng>, <http://www.psihoterapiamilivojevic.com/biografija.html>,

<http://www.savetovalistemozaik.com/en/index.html>

<http://www.bqdkbc.com/webpage/98/psihiatrija>, <http://www.dr-ristic.com/index.php/english/what-we-do/medical-services/psychology>,

<http://www.belmedic.com/hospital/index.php/lang-en/oblasti-medicine-/psihiatrija>, <http://www.badawi-su.com/poliklinika/en/polyclinic-badawi/other-specialist-service>,

<http://www.kcv.rs/en/onama.html> en <http://www.kcnis.co.rs/klinike/psihiatrija.html>: hieruit blijkt dat er in Servië specialisten werkzaam zijn en dat therapie beschikbaar is in Servië.

De betrokkene kan reizen: uit de beschikbare medische gegevens blijkt niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele medische contra-indicatie om te reizen. Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat deze klachten bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Servië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië.

Wat betreft de toegankelijkheid van de behandeling en opvolging in Servië blijkt dat er in Servië een algemeen systeem van sociale en medische zekerheid bestaat, die betaal(t) de volledige kosten van de behandeling en de medicatie voor werklozen. Zelfs behandeling in gespecialiseerde voorzieningen en ziekenhuizen. Bovendien kan een terugkeerder na terugkeer in Servië spoedeisende medische zorg ontvangen zonder bijdrage voor de nationale ziektekostenverzekering te betalen. De terugkeerder moet wel binnen 30 dagen (uiterlijk 60 dagen) na terugkeer gewone ziektekostenverzekering aanvragen. De verplichte verzekering geldt voor verschillende categorieën personen en ook voor personen zonder inkomen. Er zijn geen geografische beperkingen in de toegankelijkheid tot medische behandelingen en medicatie. Bovendien vermeldt de controlearts nergens dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan hij zelf instaan voor de (eventuele) kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 10 en 11 van de Belgische Grondwet, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt tevens dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Hij licht het middel als volgt toe:

"Het afwijzen van een aanvraag 9ter is strijdig met artikel 3 van het Europees Verdrag inzake tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden die absolute bescherming garandeert tegen een onmenselijke en vernederende behandeling.

Dit omdat de aanvrager de bescherming inroept wegens diens gezondheid.

Terwijl reden tot afwijzen van het verzoek tot regularisatie inzake gegrondheid niet opgelegd is volgens de wet.

Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, ter van de wet van 1512.1980 ongegrond wordt verklaard zonder motivatie waarom het afwijzen van de aanvraag om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken.

Dat de bestreden beslissing derhalve niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Het afwijzen van een verzoek van een vreemdeling wiens aanvraag conform artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard, kan mogelijk een schending inhouden van artikel 3 EVRM.

Wanneer niet blijkt uit de motivering van de beslissing dat de overheid onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door de aanvrager, een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, schendt die maatregel artikel 3 EVRM.

Dat de dokter stelt dat geen aanvullende medische gegevens ter beschikking werden gesteld. Dat dit niet juist is (stukken 3)

Dat de motiveringsplicht door verweerder werd geschonden.

Dat door verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Dat verzoeker dienaangaande opmerkt dat de motivatie van verweerder gestoeld is op onjuiste feiten en derhalve niet afdoende is.

Verzoeker heeft niemand waarop hij kan terugvallen in zijn land. Verzoeker heeft ook geen mutualiteit en gepaste medische verzorging in zijn land (ook geen terugbetaling). Hij is reeds verschillende malen bewusteloos gevallen.

Dat de bevoegdheid in deze niet zorgvuldig werd gehanteerd.

Dat ook op dit punt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat in elk geval door verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt wanneer deze geen rekening hield met het geheel van de door verzoeker aangehaalde elementen ter ondersteuning van de gegrondheid van zijn aanvraag, waaruit kon worden afgeleid dat het voor verzoeker bijzonder moeilijk is medische verzorging te genieten in (P)olen, wanneer deze geen rekening hield met de medische problematiek van verzoeker en in het land van herkomst en de andere argumenten.

Teruggaan naar zijn land is bijzonder moeilijk gezien de medische toestand die hiermee in verband staat.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.”

3.2. Verweerder stelt dienaangaande het volgende:

“Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat verzoeker in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op verschillende van de nochtans door hem opgeworpen schendingen, zo o.m. art. 10 en 11 Grondwet en art. 2 EVRM.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoeker slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels, is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoeker door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden, zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649, 25.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet — naar behoren — worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Nopens de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991, dewelke de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Immers heeft de formele motiveringsplicht geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996. T.B.P. 1996. 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag (art. 9ter van de Vreemdelingenwet) als haar feitelijke grondslag zijn vermeld:

(...)

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf werd verworpen als ongegrond en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoekers uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoekers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hem geschonden geachte rechtsregels. Waar verzoeker klaarblijkelijk het tegenovergestelde aanneemt, is zijn toelichting niet afgestemd op de rechtsregels waarvan hij de schending opwerpt, zodat het enig middel in rechte faalt.

Uit een eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing blijkt daarenboven afdoende dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wel degelijk gemotiveerd heeft waarom de medische aandoening(en) van verzoeker in casu geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals gewaarborgd door art. 3 EVRM. Verzoekers kritiek dienaangaande kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

Verzoeker blijft verder in gebreke in concreto aan te geven met welke medische stukken geen rekening zou zijn gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker zou verwijzen naar de stukken die gevoegd zijn bij zijn nieuwe aanvraag ingediend bij schrijven dd. 04.01.2011, merkt de verwerende partij op dat hiermee uiteraard geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de eraan voorafgaande beslissing dd. 22.12.2010.

Terwijl uit het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 07.12.2010 blijkt dat zij rekening heeft gehouden met alle door verzoeker voorgelegde medische attesten, te weten het getuigschrift dd. 27.11.2008, het attest dd. 07.08.2009 en het attest dd. 19.04.2010.

Verzoeker heeft geen andere medische stukken toegevoegd aan zijn dossier, zoals ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier.

Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

Ook verzoekers beweringen dat hij in zijn herkomstland niemand heeft om op terug te vallen en geen mutualiteit heeft, kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. De verwerende partij verwijst naar de hierboven geciteerde motieven betreffende de toegankelijkheid van de medische zorgen, het systeem van sociale en medische zekerheid in Servië e.d.m.

De verwerende partij stelt vast dat verzoekers zich beperkt tot het uiten van algemene beschouwingen, zonder in concreto aan te tonen waar de beslissing volgens haar onredelijk zou zijn.

Verzoekers beschouwingen falen in feite en in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

Het is geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen, en bijkomend nog te motiveren aangaande de toegankelijkheid van de medische behandeling en continuïteit van de medische zorgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel om na te gaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Verzoekers beschouwingen missen elke feitelijke en juridische grondslag.

Tot slot merkt de verwerende partij nog op dat verzoeker niet aantoont dat art. 3 EVRM geschonden zou zijn.

“Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst : de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel « in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn », kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N t. Verenigd Koninkrijk, § 42)”

Het Hof van Cassatie oordeelde reeds bij arrest dd. 4.2.1993 (nr. 9567) dat het uit het land zetten van een vreemdeling een schending van het art. 3 E.V.R.M. kan uitmaken, “in zoverre er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien hij aan die Staat (waaruit hij gevlucht is) wordt overgeleverd, een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen, maar dat die bepaling evenwel niet impliceert dat een vreemdeling het recht heeft het grondgebied van een bepaalde Staat binnen te komen of er te verblijven”.

In casu is er geen sprake van ernstige en duidelijke redenen, niet in het minst nu verzoeker ter zake vaag blijft en geen concrete gegevens naar voor brengt of bewijskrachtige stukken voorlegt.

Er is in casu geen sprake van een reëel risico om te worden onderworpen aan folteringen, of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een eventualiteit van art. 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St. nr. 105.233 dd. 27.03.2002, R.v.St. nr. 105.262 dd. 28.03.2002, R.v.St. nr. 104.674 dd. 14.03.2002, ...)

Bovendien laat de verwerende partij gelden dat de bestreden beslissing verzoeker geenszins verplicht terug te keren naar haar land van herkomst, doch enkel de verplichting inhoudt tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk en van dat van een aantal andere Staten met wie België afspraken heeft gemaakt inzake grensoverschrijding door vreemdelingen (cf. R.v.St. nr. 50.187, 14.11.1994, en nr. 50.130, 9.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter ontvankelijk doch ongegrond diende te worden verklaard.

Verzoekers vage beschouwingen kunnen duidelijk geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing, die geheel terecht werd genomen.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid oordeelde geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde ruime appreciatiebevoegdheid waarover hij beschikt inzake, dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels.

Terwijl de bestreden beslissing ten genoegen van recht is gemotiveerd om te voldoen aan de formele motiveringsplicht waarvan verzoeker de schending inroept.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite."

3.3.1. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt aangegeven op grond van welke overwegingen deze is genomen. In de bestreden beslissing wordt, onder verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, namelijk vastgesteld dat de aanvraag van verzoeker, om op basis van medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden, ongegrond is, daar niet blijkt dat verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit en evenmin blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft. Tevens wordt toegelicht hoe het bestuur tot deze vaststellingen is gekomen. Gelet op deze motivering kan verzoeker dan ook niet gevolgd worden in zijn stelling dat de voorziene uiteenzetting hem niet toelaat te begrijpen waarom verweerder oordeelde dat het niet inwilligen van de aanvraag "geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken." De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig is, zodat een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet kan worden aangenomen.

3.3.2. In de mate dat verzoeker verder stelt dat een manifeste motiveringsfout gemaakt werd, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu dient onderzocht te worden in het kader van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet luidde, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan toegestaan worden indien de aanvrager bewijst dat hij een zeer ernstig gezondheidsprobleem heeft en er hiervoor geen adequate behandeling bestaat in diens land van herkomst. Verzoeker toont met zijn beschouwingen echter niet aan dat de vaststelling van verweerder – dat verzoeker voor de eerste aandoening waarnaar hij verwees in april 2008 reeds een ingreep onderging en dat er wat deze aandoening betreft niet blijkt dat er nog sprake is van een *“actuele ernstige en/of levensbedreigende aandoening met actuele, noodzakelijke behandeling”* – incorrect is. Hij toont evenmin aan dat het met stukken onderbouwde standpunt van verweerder – dat wat de overige aangevoerde medische klachten betreft, een behandeling beschikbaar is het land van herkomst en dat verzoeker ook effectief toegang heeft tot de vereiste behandeling – niet juist zou zijn.

Verzoeker houdt voor dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies, waarop de bestreden beslissing deels gebaseerd is, verkeerdelijk stelde dat geen aanvullende medische gegevens ter beschikking werden gesteld. Hij laat evenwel na te duiden met welke specifieke documenten verweerder ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker verwijst weliswaar naar de stukken die gevoegd zijn bij zijn verzoekschrift, doch de Raad kan slechts vaststellen dat deze stukken niet toelaten vast te stellen dat hij bijkomende inlichtingen over zijn medische toestand aan verweerder overmaakte. De door verzoeker aangebrachte stukken leren slechts dat zijn raadsman een aantal maal *“een document”* aan verweerder overmaakte. Er blijkt evenwel niet welk document precies werd aangebracht en uit twee van de voorgelegde stukken kan afgeleid worden dat de overgemaakte documenten geen betrekking hebben op de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf om medische reden gemachtigd te worden, doch wel op een aanvraag die werd ingediend om in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Door te stellen dat hij in zijn land van herkomst *“niemand (heeft) waarop hij kan terugvallen”* en in dat land niet in regel is wat betreft de ziekteverzekering weerlegt verzoeker de conclusie van de ambtenaar-geneesheer niet dat er geen actuele noodzaak tot mantelzorg blijkt en weerlegt hij evenmin de onderbouwde vaststellingen van verweerder dat hij in Servië spoedeisende medische zorg kan genieten zonder bijdrage voor de nationale ziektekostenverzekering te betalen en dat er in Servië een algemeen systeem van sociale en medische zekerheid bestaat dat de volledige kosten van de behandeling en medicatie voor werklozen dekt.

Verzoeker kan verder niet dienstig aanvoeren dat uit het geheel van de door hem aangehaalde elementen ter ondersteuning van zijn aanvraag blijkt dat het voor hem bijzonder moeilijk is om medische verzorging te genieten in Polen, nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker afkomstig is uit Servië – zoals hij zelf ook aangeeft in zijn verzoekschrift – en zijn aanvraag dan ook diende te worden beoordeeld in functie van de beschikbare medische voorzieningen in Servië.

Gelet op voorgaande vaststellingen dient te worden besloten dat de beschouwingen van verzoeker niet toelaten te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

3.3.3. Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM kan slechts worden benadrukt dat een arts vaststelde dat verzoeker kan reizen, dat de medische problemen van verzoeker geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling aangezien de zorgen die hij nodig heeft beschikbaar zijn in Servië en dat er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar bestaat tegen zijn terugkeer naar dit land. Verzoeker brengt geen gegeven aan waaruit zou kunnen afgeleid worden dat deze vaststellingen niet correct zijn en toont met zijn beschouwingen

niet aan dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat hij zal worden onderworpen handelingen die verboden zijn door het artikel 3 van het EVRM.

3.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

3.3.5. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van artikel 2 van het EVRM kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker in gebreke blijkt om toe te lichten waarom hij van oordeel is dat deze bepalingen geschonden zijn. Dit onderdeel van het middel dient, gezien het ontbreken van de vereiste toelichting, als onontvankelijk beschouwd te worden.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK